

BUCA BELEDİYESİNDE TAŞERON İŞÇİSİYİM



Kıbrıs Şehitleri Caddesinde bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

33. DİRENİŞ GÜNÜNDE EYLEMDE

Sendika taleplerini ve taşeronlara karşı verdikleri mücadeleyi 33. Günde de eyleme dönüştüren işçiler CHP aday adaylarını tanıtım toplantısını protesto etti. Çankaya'da saat 15:30 da yapılan toplantıya işçiler Basmane meydanından yürüyüş ve sloganlarla geldi. Yürüyüşte "Hangi Yüzle Oy İsteyeceksiniz" pankartı açıldı. Eyleme işçilerin aileleri de yoğun olarak katıldı. Eylem sırasında içerde bulunan Konak Belediye Başkanı Hakan Tartan hiç dışarı çıkmazken İşçilerle CHP İl başkanı muhatap oldu. İşçiler tanıtım toplantısına alınmazken Konak taşeron işçisi Gülbeniz Dönmez ve Buca taşeron işçisi Batı Gül Tunç eylemde söz aldı. Gülbeniz Dönmez oy zamanı geldiğinde bizleri hatırlamaktan vazgeçtin. Biz hakkımız olan iş güvencesini ve sendikayı istiyoruz diyerek taleplerini haykırdı. Daha sonra sözü alan Batı Gül Tunç ise Buca taşeron işçisi olarak 56. gün boyunca direndiğini, CHP il başkanının sözü üzerine direnişe son verdiğini ve tüm basının önünde sendikacı olarak işe alacağını bildirmesine rağmen sözünü tutmadığını belirtti. Tunç aynı zamanda kendisini gönderdikleri iki işyerinin taşeron olduğunu ve bunu kabul etmediğini ve şu an il binası önünde direndiğini belirtti.

40. DİRENİŞ GÜNÜNDE İŞÇİLER KENDİNİ DÜNYAYA ZİNCİRLEDİ

İşçiler, Basmane Meydanı'ndaki dünyayı simgeleyen metal heykele kendilerini zincirleyerek eylem yaptı. Basmane'deki Konak Belediye binası önünde 24 saat oturma eylemi yapan işçiler Konak Belediye Başkanı Hakan Tartan'ın makam odasını basmak için içeriye girmek istedi. Çevik Kuvvet ekiplerinin kapının girişinde önlem alması sonucunda işçilerden 4'ü, Basmane Meydanı'ndaki dünyayı simgeleyen metal heykelin üzerine çıkarak kendilerini zincirledi. Diğer taraftan da 3'ü pankart açıp yolu trafiğe kapattı. Polis ekipleri önce yol kesen 3 işçiyi, ardından da kendilerini zincirleyen 4 işçiyi itfaiyenin de yardımıyla zincirlerini keserek gözaltına aldı. Gözaltına alınan toplam 7 işçi Terörle Mücadele Şubesi'ne götürüldü.

43. DİRENİŞ GÜNÜNDE BELEDİYE ÇATISINDA EYLEM

Konak taşeron işçileri direnişlerinin 43. Gününde yine eylem dedi. İşçiler 43. direniş gününde Konak Belediyesinin çatısına çıkarak "Kılıçdaroğlu Taşeronlara Karşı Gelen İşçileri Tutuklatsın! Hakan Tartan" yazılı pankartı açtı. Belediye çatısına 15 işçi çıktı. İşçilerin Belediye çatısındaki eylemi sürerken aşağıda bulunan diğer direnişçi işçiler de sloganlar eşliğinde eyleme devam etti. Eylem yaklaşık 20 dakika sürdü. Belediye çatısından Pankart sallandıran işçiler gözaltına alındı. Daha sonra aşağıda bekleyen işçiler çevik kuvvet ablukasına alınarak belediye önü boşaltıldı.

Direnış Buca taşeron işçisi olarak başladı. Buca taşeron işçisiyken mücadele ateşini ilk o yaktı. 56 gün boyunca Buca Belediye önünde altı arkadaşıyla birlikte direndi. Süreç sonunda 6 arkadaş işe alınırken o işe alınmadı. Yolu direnişe geçen Konak taşeron işçileriyle kesişti. Konak taşeron işçilerinin her eyleminde ön saflarda yer aldı. Konak işçileriyle birlikte gözaltına alındı. Büyükşehir belediyesinin önünde kendisini zincirledi. 56+36. direniş gününde CHP il binası önünde sesini, haklı mücadelesini haykırdı, basın açıklaması yaptı. Buca taşeron işçisi Batı Gül Tunç mücadelesini kazanacağı güne değin direnişine devam edecek. Batı Gül Tunç ile Buca süreci ve ardından Konak taşeron işçileriyle kesişen yolları üzerine sohbet ettik. Kadın olarak direnmenin anlamını sohbetimize kattık.

TAŞERONA KARŞI MÜCADELE BUCA BELEDİYESİNDE BAŞLADI

Buca belediyesinde taşeron işçisiyim. Orada 56 gün bir direnişimiz oldu yedi arkadaşımızla beraber. CHP İl başkanı Tacettin bey direnişin 56. gününü geldi ve şu sözleri söyledi: arkadaşlar arasında anlaşarak yaptık sizi 10 gün içinde sendikacı olarak işe alacağız dedi. Biz de yedi arkadaşımızla beraber bu karara uyduk ve çadırımızı kaldırma kararı aldık. CHP il başkanı tüm basının önünde bizi sendikacı işe alacağını bildirdi. Arkadaşlarımızın bir kısmı on gün sonra işe başladı. En son olarak ben kaldım, altı arkadaşımız işbaşı yaptı. Ben bu süreçte CHP il başkanı ile görüşüyordum işe başlamamla ilgili ama hep haftaya öbür haftaya diyerek beni oyalyordu.

KONAK İŞÇİLERİYLE YOLLARIN KESİŞME ZAMANI

Bu süreçte de Konak taşeron işçileri eyleme başlamışlardı. Ben de 56 gün boyunca sokakta direndiğim, bunun acısını yaşadığım için Konak taşeron işçisi arkadaşlarıma destek ziyaretinde bulundum. İlk gün basın açıklaması ve oturma eylemi yapmışlardı. İkinci gün de eşya getirdim, ısınmaları için battaniye getirdim arkadaşlara. CHP il başkanı beni Konak taşeron işçilerinin yanında görmüş. İki üç gün sonra ben tekrar CHP il başkanını aradım ve işe alınma durumumu sordum. CHP il başkanı bana "sen Konak işçilerine desteğe gittin bu nedenle seni işe almayacağız" dedi. Ben de kendisine ben Konak İşçilerine desteğe giderim çünkü onlar da benim gibi işçi. Biz hepimiz aynı sınıftanız, hepimiz işçi sınıfıyız. Onlar da benim gibi taşeronda çalışıyorlar, sokakta kalıyorlar ve ben de 56 gün direnişte sokakta kaldım. Bu nedenle onların yanına giderim diye cevap verdim. Daha sonra işçiler CHP il binası önünde basın açıklaması yapmış ve CHP il başkanı Tacettin Bey beş kişiyi komite olarak görüşmeye çağırmış. Bu görüşmede şunu söylemiş "sizin yüzünüzden Batı Gül Tunç'u işe almıyorum, size desteğe geldiği için işe alınmayacak. Sizin yüzünüzden işinden oldu" demiş. İşçi arkadaşlar da il başkanına "siz Batı Gül Tunç'u işe almıyorsanız biz de Batı Gül Tunç'u aramıza alıyoruz. Batı Gül Tunç işbaşı yapana kadar biz onunla beraberiz" diyerek görüşmeyi bitirmişler.



Daha sonra bana haber verdiler ve aldıkları tutumu aktardılar. Ben de doğru olanı yaptıklarını söyledim.

CHP İL BİNASI ÖNÜNDE DİRENİŞ ZAMANI

12 Mart Cumartesi günü bir basın açıklaması ile CHP il binası önünde direnişime ve oturma eylemime başladım. Buca'da yaşanan süreçle burada yaşadığım süreç aynı olmayacaktı. CHP il binası önünde eyleme başladığım için CHP'yi karşıma almış buraya gelmeye çekiniyorlar. Ben burada biraz yalnız kalacağımı da biliyordum. Ama ben yalnız da olsam burada olacağım. Hiç kimseye güvenmeden bu kararı aldım ve tek başıma oturdum. Direnişe başladığım ilk iki gün Cumartesi ve Pazar günleri ziyaretime gelenler oldu. Hatta Pazar akşamı sokakta karton toplayarak geçimini sağlayan iki çocuk beni geçerken görmüşler, işlerini bitirdikten sonra evlerinden çıkıp yanıma geldiler. Poğça-boyoz almışlar. Odun toplamışlar ve bana desteğe gelmişler. Ve benim yanımda sabahladılar. Üç kadar oturduk sohbet ettik, havanın soğuk olması nedeniyle ateş yaktık.

ZABITA-POLİS- GÖZALTI TERÖRÜ BAŞLIYOR

Direnışimin üçüncü günüydü ve saat 5:30 civarında çocuklar (desteğe gelen karton toplayıcısı çocuklar)beni uyandırdı ve baskını haber verdi. Ben ayakta kalırsam giymeye kalmadan yığıldılar. 100'e yakın çevik, 50 kişiye yakın zabıta, 20-25 civarında sivil polis baskın yaptı. Şoka girmiştim, tek bir bayandım ve bir bayana karşı bu kadar zabıta, bu kadar çevik kuvvet geldiyse ben bayağı korkutmuşum diye düşündüm. Ve baskın anında bu düşündüğümü haykırdım polislere. Eşyalarıma el koymaya çalıştılar. Bu baskını yaşarken en çok hoşuma giden ise destekçi olarak yanımda kalan iki çocuk kolumu tuttular ve beni polise vermek istemediler. Bu çocukları ben hiç tanıyordum, sokakta geçerken görmüşlerdi beni. Çocuklardan birini aldılar ve ben buna müdahale ettim. Bu arada ben iki üç eşyayı aldım fakat bu arada beni sürüklüyorlardı yerde. Çevik polisin biri beni tekmeledi. Yanımda bir de dört destekçi kişi vardı. Onlara da vurdular. Direniş alanında 5 yaşındaki kızımın resmi vardı ve o süreçte on beş gün falan kızımı

görmüyorum, kızımın resmini zabıta gözümün önünde yırttı. Ve bu çok zoruma gitti. Ve bu durum nedeniyle ben sinir krizi geçirdim. Tansiyonum on sekize çıkmıştı. Hastaneye götürmek istediler ben kabul etmedim. Sabah 8:30'a doğru da yavaş yavaş çekildiler. Çünkü bu saatlerde burası kalabalık oluyordu. Daha sonra ben tekrar eşyalarıma getirdim, pankart getirdim. Pankartımı yırttılar. Tekrar ilki gibi bir saldırı gerçekleşti eşyalarıma el koymak için. Polislere pankartımı siz yırttıkça ben buraya yine pankart getireceğim dedim. Eşyalarıma el koysalardı yol kapatacaktım ben böyle düşünüyordum. Fakat eşyalarıma el koymadılar. Tam bunu atlattık derken bu yaşananlarla ilgili Konak taşeron işçileri ile birlikte basın açıklaması yaptık. Basın açıklaması dönüşünde direniş alanını çöp arabalarıyla kapatmışlardı. İşçilerle birlikte yola oturduk. "Ölüm var dönmek yok" diyordu insanlar. Beni alırken de dört kişi havaya kaldırdı ve arabaya götürüyorlar ve birden beni yere bıraktılar, bilerek yaptılar bunu. Beni bacağımdan tutup sürüklemeye başladılar. Beni arabaya sokarken ayağımı arabaya dayadım ve sırtıma bir darbe aldım. Saçımı çektiler. Orda işçi arkadaşlardan biri de kafamı kapatmaya çalışıyordu kafama vurmasınlar diye. O anda bir elin bacağımda hissettim taciz durumu vardı. Sonra ise gözaltı süreci başladı. Hastane ifade süreciydi sonrası. Biz ifadelere imza atmadık. Gözaltından çıkınca topluca direniş alanına geçtik. Direnişim devam ediyor. Sendikale hakkımı alana kadar buradayım, gitmeyeceğim. Bir teklif de geldi aslında taşeronda çalış diye. Ben bu kadar mücadele verdim iki çocuğumun yüzüne bakamam taşeronna geçersen. Benim büyük kızım anne 56 gün orda kaldın ne oldu şimdi burada ne olacak dedi. Bu benim beklemediğim bir soruydu. Çocuklarıma yüzüne bakmak için bu direnişe devam edeceğim.

KADIN OLARAK DİRENMEK ZOR AMA

Kadın olarak direnmek gerçekten çok zor. Burada gündüz ve gece kalıyorsun. Erkeklerin bakışlarından rahatsız oluyorsun. Ateş yakıyorsun geçen arabalar korna çalıyor. Ama tüm bunlardan tedirgin olsam da ben burada direneceğim. Ve burada beni en çok zorlayan çocuklarımdan ayrı kalmak. Küçük kızımı bir aydır görmüyorum. Her şeye rağmen burada direnmeye de devam edeceğim.